

פרשת ויחי

העלון לברכת והצלחת
כל עם ישראל
ולהצלחת התורם וב"ב

© כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

ענוות

פעם אחת באו כמה אברכים משיבת פורת יוסף לביתו של הצדיק רבי מאיר אביחצירא זצ"ל (המכונה בבא מאיר) כדי לבקרו, הצדיק סיפר לאברכים שבא אליו אברך אחד תלמיד חכם משיבתם, ודיבר איתו דברי תורה ונהנה מאוד מדבריו, והוא רוצה לשאול בשלומו.

שאלו האברכים לשמו של האברך והצדיק השיב להם: הוא אמר לי ששמו בן ציון אבא שאול, והוא אברך בישיבת פורת יוסף...

האברכים התפלאו מאוד מהענווה של רבם אשר הפליא לעשות להצניע ולהקטין עצמו, וסיפרו לצדיק שהרב בן ציון אבא שאול הוא אחד מראשי הישיבה ולא סתם אברך פשוט...

הבה ניישם אף אנו זאת הן בבית הכנסת והן במקום העבודה

ונזכור: ששררה המלווה בענווה איננה פחיתות כבוד אלא גדלות...

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

מעשה שהיה

"מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך"

כסא ירושלמי, פסחים פ"ד מובא מעשה: ר' עקיבא הלך לאסוף צדקה. הגיעו לבית אחד וכשרצו להיכנס שמעו את האב אומר לבנו - לך לשוק ותקנה את הירק הזול ביותר שיש, וגם אל תקנה מהחדש אלא מהישן... הבינו החכמים ודילגו על הבית שכן כנראה המצב שם קשה. כשחזרו, ראה אותם האב ושאל: "למה לא נכנסתם גם אלי?!?" סיפרו החכמים את אשר שמעו... אמר להם: "לא מה שביני לביתי, ביני לבין הקב"ה!" ובקשם לגשת לאשתו שתביא להם סאה מלאה דיגרי זהב. כשהגיעו לפתח הבית ודרשו את סאת דיגרי הזהב, שאלה האישה: "מה אמר לכם בעלי? סאה גדושה או מחוקה?" ולא ידעו. אמרה האישה: "אתן גדושה, ואם התכוון מחוקה, אוריד מכתובתי", שמע זאת בעלה והכפיל את כתובתה.

האלשיך הקדוש לומד מסיפור זה: שהדרגה הגבוהה בצדקה היא

שאדם נותן יותר ממה שמוציא על עצמו. כן גם אצל אשר - "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך" בשביל עצמו הספיק לו ארוחה שמנה, אבל לאחרים נתן מעדני מלך... מה הפלא שה' נתן לו ברכה של - "וטובל בשמן רגלך"...

החומר מלוקט מספרי ראשונים ואחרונים

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

לרפואה שלימה
סוגי שולמית בת חרדה

לרפואה שלימה
טובה בת חביבה תחי'

לברכת והצלחת
משפחת מערבי וב"ב

לעילוי נשמת
אפרים אליהו בן מרים

לברכת והצלחת
יוסף נקי בן שרה וב"ב

מתוך הספר "הליכות שבת"
הרה"ג אופיר יצחק מלכה שליט"א

אלה בפרשה

גירוד גבינה באשרת האם מותר בשבת לגרוד גבינה וכדו' במגדרת?

בכלל איסור 'טוחן' נכלל גם חיתוך כל דבר שהוא מגידולי קרקע' לחלקים קטנים, וכן מעיכתו או ריסוקו. משום כך, בגבינה וכדו' אין איסור 'טוחן', כיון שאינה מגידולי קרקע (סימן שכ"א ס"ט), אבל השימוש במגדרת עצמה אסור, כיון שבשימוש זה יש משום 'עובדין דחול', שהרי המגדרת עשויה לגרוד גם ירקות, שבהם יש איסור טוחן. (סימן שכ"א סעיף י').

אולם כיום מיוצרת מגדרת חדשה המיועדת לגירוד גבינה בלבד, ואכן במגדרת כזו אין משום 'עובדין דחול', ומותר לגרוד בה גבינה בשבת.

"ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה"
רש"י: ביקש יעקב לגלות הקץ לבניו, דהיינו, סוף השעבוד ותחילת הגאולה – ונסתם ממנו.

אכא רבינו בחיי: שיעקב אבינו ראה שבכל שמות השבטים אין את האותיות ח' ו-ט' המרכיבות את המילה "חטא", ומשום כך אמר, שמכיוון שאין בשמותיהם חטא, ראויים הם שיתגלה להם הקץ. אך כיון שראה יעקב שגם האותיות ק' ו-צ' אינם נמצאים בשמותיהם, חשב כי אין הם ראויים לגילוי הקץ. ולכן נסתם ממנו...

בידוע שכל דור פחות מקודמו (כמאמר חז"ל: "אם ראשונים כמלאכים אנו כבני אדם ואם ראשונים כבני אדם אנו כחמורים"...)

לאפרים ומנשה לא הייתה ירידת הדורות, שהרי מעיד יעקב אבינו: "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי..." מברכים את הילד - שגם אצלו לא תהייה ירידת הדורות...

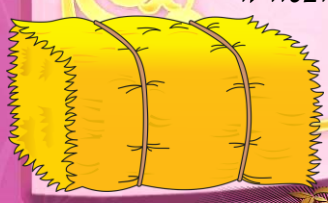
אין לנו קצה של השגה בענקי הרוח, אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, שגובהם עד רום הרקיע, וכל מעשיהם ופעולותיהם היו בדקדוק ואין לנו שום השגה אמיתית בהם.

משל ונמשל

"ויט שכמו לסבול" שאל פעם החפץ חיים מדוע נאמר לשון סבל על התורה!?
הרי היא מתוקה מדבש ומנופת צופים?

Sen לעשיר גדול שסחר במרגליות ובאבנים טובות. שמע הסוחר שבמדינת אפריקה יש מחצבים גדולים של אבנים טובות, חשב הוא לנסוע לשם, לקנות בזול ואח"כ למכור ברווח. הכין את צרכי נסיעתו, לקח שלושת אלפים זהובים כדי לקנות את האבנים, ועוד ארבע מאות זהובים להוצאות הנסיעה בנוחות, כיאה ונאה לסוחר כמותו. כשהגיע למחוז חפצו, קנה אבנים טובות בכל שלשת האלפים הזהובים שתכנן, ופנה לשוב לביתו. מיד לאחר מכן, פגש אותו אחד מבעלי המחצבה ושאל אותו אם מעוניין הוא לקנות בזול אבנים טובות שאין כמותן. הצעתך מפתה מאד – השיב הסוחר – אולם לא נותר כסף בארנקי, אלא כדי לשוב לביתי בלבד. אנא – התחנן האיש – בא וראה את האבנים, ואם אין ברשותך ממון אל תקנה. נעתר הסוחר להפצרות המרובות והלך לראות את האבנים. משראה אותם התפעל הסוחר מאד והבין שאבנים יפות הן שאין כמותן בכל העולם ליופי. חבל – אמר הסוחר בלבו – להפסיד עסקה זו, הן לא בכל יום באה לידי הזדמנות כזאת, אולם אם אתן לו את כספי כיצד אשוב לביתי?!... לאחר מחשבה, החליט הסוחר כי כדאי לו לקנות את האבנים בכסף שהכין עבור נסיעתו, ובלית ברירה ישוב לביתו בדרכים קשות ללא מלון, ללא שינה, ללא אוכל כראוי, אלא בצמצום גדול. הרי הדרך היא זמנית, ואי הנוחות תעבור, אך ההזדמנות הזו לא תחזור כלל... קנה הסוחר את האבנים הטובות ויצא לדרך. בכל מקום שאליו הגיע ישן כאחד העניים **על ערימת קש**. באחד מחניותיו פגש בו ידידו אף הוא סוחר גדול. מה קרה לך ידידי? הירדת מנכסיך?! סיפר לו הסוחר את כל אשר ארע לו. שמע ידידו ושאל: הרי אתה רגיל לתנאי נוחות, האין אתה סובל מתנאי מסע אלה?! אמנם סובל אני – ענה הסוחר – אולם בכל פעם פותח אני את קופסת האבנים, ומיד מתמלא אני בשמחה, ומתנחם אני באבנים הטובות שקניתי, ואז תנאי המסע לא קשים בעיני כלל...

גם האדם בעולם הזה. הוא יורד לעולם לקיים כל ימיו מצוות ומעשים טובים, אולם לפעמים מרגיש הוא בנפשו רצון להנאות בעולם הזה מכל הטוב המדומה שבו, מיד מסתכל הוא בשכר המובטח לו לעתיד לבוא, ולבו מתמלא שמחה! וזהו: "וייט שכמו לסבול"...

להיות שותפים...

אבות ובנים "אהל פינחס"

שבת קודש

תהילים לילדים 13:00 אבות ובנים 14:45-15:45

שיעור הלכות 14:00

בימי החול: מתמידים (פרטים במקום)

הקדשת סעודות לע"נ

ניבז-שיעור יום חול

אבות ובנים

מתמידים-יום חול

סעודה שלישית

תהלים לילדים

קידוש של שבת

לתרומות והקדשות: 052-7656075